

1. ÚVOD

Většina výsledků je formulována pro Lévyho okolí distribuční funkce F_0

$$P_\varepsilon(F_0) = \left[F \mid (\forall t) F_0(t-\varepsilon) - \varepsilon \leq F(t) \leq F_0(t+\varepsilon) + \varepsilon \right].$$

Často se toto okolí vyjadřuje pomocí Lévyho metriky d_L

$$d_L(F, G) = \inf \left[\varepsilon \mid (\forall t) F(t-\varepsilon) - \varepsilon \leq G(t) \leq F(t+\varepsilon) + \varepsilon \right].$$

Potom

$$P_\varepsilon(F_0) = \left[F \mid d_L(F, F_0) \leq \varepsilon \right].$$

Snadno odvodíme, že stochasticky největším prvkem okolí $P_\varepsilon(F_0)$ je funkce F_1 tvaru

$$F_1(x) = \left[F_0(x-\varepsilon) - \varepsilon \right]^+ = \begin{cases} 0 & x \leq x_0 + \varepsilon \\ F_0(x-\varepsilon) - \varepsilon & x > x_0 + \varepsilon \end{cases},$$

kde $x_0 = F_0^{-1}(\varepsilon)$. Analogicky najdeme stochasticky nejmenší funkci F_2

$$F_2(x) = \min \left[F_0(x+\varepsilon) + \varepsilon; 1 \right] = \begin{cases} F_0(x+\varepsilon) + \varepsilon & x \leq x_0 - \varepsilon \\ 1 & x > x_0 - \varepsilon \end{cases},$$

zde $x_0 = F_0^{-1}(1-\varepsilon)$.

(Připomeňme si, že F je stochasticky větší než G , pokud pro všechna x platí, že $F(x) \leq G(x)$).

Vzhledem k častému používání uvedme ještě tvar F_1^{-1} a F_2^{-1} ;

Zde jako obvykle

$$F^{-1}(y) = \sup \{ x : F(x) \leq y \}.$$

Tedy

$$F_1^{-1}(x) = \begin{cases} \varepsilon + F_0^{-1} & 0 \leq x \leq 1-\varepsilon \\ +\infty & 1-\varepsilon < x \leq 1 \end{cases}$$

$$F_2^{-1}(x) = \begin{cases} -\varepsilon + F_0^{-1}(x-\varepsilon) & \varepsilon \leq x \leq 1 \\ -\infty & 0 \leq x < \varepsilon \end{cases}.$$

2. DEFINICE A PŘÍKLADY

2.1. Definice bodu selhání

Bodem selhání odhadu T pro rozdělení F_0 nazveme

$$e^* = e^*(F_0, T) = \sup \{ \varepsilon \mid b(\varepsilon) < b(1) \},$$

kde

$$b(\varepsilon) = \lim_{n \rightarrow \infty} \sup_{F_n \in \mathcal{F}_\varepsilon} |E(F, T_n)|.$$

$K(F, T_n)$ je medián rozdělení $\lfloor_F(T_n - T(F_0))$.
 Tato obecnou definici budeme modifikovat na naše případy.
 Zavedeme veličiny

$$b^+(\epsilon) = \sup \left[T(F) \mid d_g(F, F_0) \leq \epsilon \right],$$

$$b^-(\epsilon) = \inf \left[T(F) \mid d_g(F, F_0) \leq \epsilon \right]$$

$$b_1(\epsilon) = \max \left[b^+(\epsilon); -b^-(\epsilon) \right].$$

a využijeme vět 1.4.1 a 1.4.2 Huber (1961), ze kterých plyne, že $b_1(\epsilon) = b(\epsilon)$ v bodech spojitosti b_1 .

Další úvahy budou patřit výběrovému bodu selhání.

Nechť $X = (x_1, \dots, x_n)$ je libovolný soubor o pevném rozsahu n . Soubor můžeme znehodnotit několika způsoby:

a) ϵ -znečištění

Připojíme m libovolných hodnot $Y = (y_1, \dots, y_m)$ k souboru. Znehodnocený soubor $X' = X \cup Y$ je třídy $n+m$ a relativní obsah špatných hodnot je roven $\epsilon = \frac{m}{n+m}$.

b) ϵ -vrácení

Do souboru znovu zařadíme libovolnou podmnožinu m prvků základního souboru s hodnotami y_1, \dots, y_m . Znehodnocený soubor je třídy n a relativní obsah špatných hodnot je $\epsilon = \frac{m}{n}$.

c) ϵ -modifikace

Nechť $\rho(\cdot)$ je libovolná metrika definovaná na prostoru empirických měr. Nechť F_n je empirická míra odpovídající danému souboru X . Nechť X' je nějaký jiný soubor s empirickou mírou G_n takovou, že $\rho(F_n, G_n) \leq \epsilon$.

V našem případě je nejvhodnější užívat případ a). Nyní definujeme výběrový bod selhání odhadu T .

Nechť je dán soubor $X = (x_1, \dots, x_n)$ a k němu příslušný ϵ -znečištěný soubor X' . Maximální spád odhadu T při ϵ -znečištění je

$$b(\epsilon, X, T) = \sup |T(X') - T(X)|,$$

kde supremum se bere přes množinu všech ϵ -znečištěných souborů X' . Potom výběrový bod selhání odhadu T definujeme jako

$$c(X, T) = \inf \left[\epsilon \mid b(\epsilon, X, T) = +\infty \right].$$

Bod selhání je tedy, nepřesně řečeno, nejmenší ϵ -znečištění, na kterém můžeme odhad nabýt libovolně velké hodnoty.

2.2. JEDNOROZMĚRNÉ M-ODHADY

VĚTA 2.2

Nechť $\varphi(\cdot)$ je neklesající, ale ne nutně spojitá omezená funkce nabývající kladných i záporných hodnot. Uvažujme M-odhad polohy $T(F)$ definovaný rovnicí

$$\int \varphi(x - T(F)) dF(x) = 0.$$

Bod selhání odhadu T se definuje vztahy

$$c = c(T, \varphi) = \frac{\lambda}{1-\lambda}, \text{ kde}$$

$$\lambda = \min \left[-\frac{\varphi(-\infty)}{\varphi(+\infty)}; \frac{-\varphi(+\infty)}{\varphi(-\infty)} \right]$$

a dosahuje své maximální hodnoty $\varepsilon^0 = 1/2$ za podmínky $\varphi(-\infty) = -\varphi(+\infty)$.

Důkaz

Označme $\lambda(t, F) = \int \varphi(x-t) dF(x)$. Všimněme si, že $\lambda(\cdot, \cdot)$ je nerostoucí funkcí v parametru t ; v F je tato funkce neklesající, jestliže F je stochasticky větší.
Platí tedy nerovnost

$$\lambda(t, F) \leq \lambda(t, F_1) = \int_{\mathbb{R}} \varphi(x-t) dF_1(x) = \int_{X_0}^{\infty} (x-t+\varepsilon) dF_0(x) + \varepsilon \cdot \varphi(+\infty),$$

$$x_0 = F_0^{-1}(\varepsilon).$$

Z vlastností funkce λ a F_1 plyne, že

$$b^+(\varepsilon) = \inf [t \mid \lambda(t, F_1) < 0].$$

Je vidět, že

$$b^+(\varepsilon) < -\infty \Leftrightarrow \lim_{t \rightarrow -\infty} \lambda(t, F_1) < 0.$$

$$\lim_{t \rightarrow -\infty} \lambda(t, F_1) = (1-\varepsilon) \cdot \varphi(-\infty) + \varepsilon \varphi(+\infty)$$

Odhad neselže, pokud

$$(1-\varepsilon) \cdot \varphi(-\infty) + \varepsilon \cdot \varphi(+\infty) < 0$$

tedy

$$\frac{\varepsilon}{1-\varepsilon} < -\frac{\varphi(-\infty)}{\varphi(+\infty)}.$$

Obdobně, bereme-li funkci F_2 -stochasticky nejmenší, je

$$b^-(\varepsilon) = \sup [t \mid \lambda(t, F_2) > 0] \quad a$$

$$b^-(\varepsilon) < -\infty \Leftrightarrow \lim_{t \rightarrow -\infty} \lambda(t, F_2) < 0.$$

Výpočtem zjistíme, že

$$\lambda(t, F_2) = \int_{-\infty}^{x_0} \varphi(x-t-\varepsilon) dF_0(x) + \varepsilon \cdot \varphi(-\infty)$$

$$\lim_{t \rightarrow -\infty} \lambda(t, F_2) = (1-\varepsilon) \varphi(+\infty) + \varepsilon \varphi(-\infty).$$

Z podmínky

$$(1-\varepsilon) \varphi(+\infty) + \varepsilon \varphi(-\infty) < 0$$

vyjde

$$\frac{\varepsilon}{1-\varepsilon} < -\frac{\varphi(+\infty)}{\varphi(-\infty)}.$$

Tím už snadno dojdeme k tvrzení věty 2.2.

2.3. L-ODHADY

VĚTA 2.3

Nechť $M = M^+ - M^-$ je konečná znaménková míra na $(0,1)$.

(Z Jordanova rozkladu dostaneme, že M^+ a M^- jsou konečné, kladné míry na $(0,1)$) a $T(F) = \int F^{-1}(s) dM(s)$. Nechť d je největší reálné číslo, při kterém interval $[0, d]$ obsahuje nosič měr M^+ a M^- . Dále necht' v bodech nespojitosti F_0^{-1} má M nulovou míru. Potom bod selhání $\varepsilon^0 \geq d$. Jestliže je M kladná míra, potom $\varepsilon^0 = d$.

Důkaz

Vzhledem k rozkladu $M = M^+ - M^-$ dostaneme $T = T^+ - T^-$, kde

$$T^+(F) = \int F^{-1}(s) dM^+(s)$$

$$T^-(F) = \int F^{-1}(s) dM^-(s).$$

Jestliže body selhání T^+ a T^- jsou větší nebo rovny ϵ , pak bod selhání T je stejně také větší nebo roven ϵ . Hledejme zatím podmínky, které platí pro bod selhání odhadu $T = \int F^{-1}(s) dM(s)$, kde M je konečná, kladná míra na $(0,1)$. Nejprve předpokládejme, že $0 < \epsilon < \epsilon$. Znovu využijeme veličin

$$b^+(\epsilon) = \sup [T(F) \mid d_g(F_0, F) \leq \epsilon]$$

$$b^-(\epsilon) = \inf [T(F) \mid d_g(F_0, F) \leq \epsilon].$$

Z vlastností funkcí F_1 a F_2 snadno spočteme, že

$$b^+(\epsilon) = \int F_1^{-1}(s) dM(s) = \epsilon + \int_{\epsilon}^{1-\epsilon} F_0^{-1}(s+\epsilon) dM(s)$$

$$b^-(\epsilon) = \int F_2^{-1}(s) dM(s) = -\epsilon + \int_{\epsilon}^{1-\epsilon} F_0^{-1}(s-\epsilon) dM(s).$$

Víme, že

$$b_1(\epsilon) = \max [b^+(\epsilon); -b^-(\epsilon)] \leq b^+(\epsilon) - b^-(\epsilon) \downarrow 0$$

pro $\epsilon \rightarrow 0$ neboť body nespojitosti F_0^{-1} mají při M nulovou míru (funkcionál T je spojitý). Tedy veličina $b_1(\epsilon)$ je konečná při $\epsilon < \epsilon$. Odtud plyne, že $\epsilon^* \geq \epsilon$. Pokud M je konečná kladná míra, je vidět, že bod selhání $\epsilon^* \leq \epsilon$. Tím je věta 2.3 dokázána.

2.4. R-ODHADY

VĚTA 2.4

Nechť funkce J , sloužící k výpočtům vah u R-odhadů, je neklesající, integrovatelná a nechť J splňuje podmínku

$$J(1-t) = -J(t), \quad 0 < t < 1.$$

R-odhad $T(F)$ definujeme rovností

$$\int J \left[\frac{1}{2} \left(s + 1 - F(2s[F] - F^{-1}(s)) \right) \right] ds = 0.$$

Potom bod selhání $\epsilon^*(T, F_0)$ je řešením rovnice

$$\int_{1/2}^{1-\epsilon/2} J(s) ds = \int_{1-\epsilon/2}^1 J(s) ds.$$

Důkaz

Platí, že funkce

$$\lambda(t, F) = \int J \left[\frac{1}{2} \left(s + 1 - F(2t - F^{-1}(s)) \right) \right] ds$$

je nerostoucí v t a neklesající v F , pokud F je stochasticky větší. Znovu využijeme vlastností funkcí F_1 a F_2 , respektive F_1^{-1} a F_2^{-1} . Odtud plyne, že

$$\lambda(t; F_2) \leq \lambda(t; F) \leq \lambda(t; F_1).$$

Spočteme tedy $\lambda(t; F_1)$ a $\lambda(t; F_2)$. Jestliže jsou splněny podmínky

$$0 \leq s \leq 1 - \varepsilon \quad \text{a} \quad 2t - F_1^{-1}(s) \geq x_0 + \varepsilon$$

$$\text{čili} \quad 0 \leq s \leq 1 - \varepsilon \quad \text{a} \quad s \leq F_0(2(t - \varepsilon) - x_0) - \varepsilon,$$

dostaneme, že

$$F_1[2t - F_1^{-1}(s)] = F_0[2(t - \varepsilon) - F_0^{-1}(s + \varepsilon)] - s.$$

Označíme-li bod, ve kterém nastává zlom

$$s_0 = [F_0(2(t - \varepsilon) - x_0) - \varepsilon]^+,$$

můžeme vyjádřit

$$\lambda(t; F_1) = \int_0^{s_0} J\left[\frac{1}{2}(s + \varepsilon + 1 - F_0(2(t - \varepsilon) - F_0^{-1}(s + \varepsilon)))\right] ds + \int_{s_0}^1 J\left(\frac{1}{2}(s + 1)\right) ds.$$

Snadno se ukáže, že

$$b^+(\varepsilon) = \inf\{t \mid \lambda(t; F_1) < 0\}$$

a že

$$b^+(\varepsilon) < \infty \Leftrightarrow \lim_{t \rightarrow \infty} \lambda(t; F_1) < 0.$$

Limitním přechodem zjistíme

$$\lim_{t \rightarrow \infty} \lambda(t; F_1) = \int_0^{1-\varepsilon} J\left[\frac{1}{2}(s + \varepsilon)\right] ds + \int_{1-\varepsilon}^1 J\left[\frac{1}{2}(s + 1)\right] ds.$$

Jednoduchou substitucí s s využitím vlastností J máme

$$\lim_{t \rightarrow \infty} \lambda(t; F_1) = 2 \left(\int_{1-\varepsilon/2}^1 J(s) ds - \int_{1/2}^{1-1/2\varepsilon} J(s) ds \right).$$

V tomto případě odhad selže, bude-li

$$\int_{1-\varepsilon/2}^1 J(s) ds = \int_{1/2}^{1-1/2\varepsilon} J(s) ds.$$

Podobně budeme postupovat pro stochasticky nejmenší funkci F_2 . Vyjdou tyto výsledky

$$\lambda(t; F_2) = \int_{s_0}^1 J\left[\frac{1}{2}(s + 1 - \varepsilon - F_0(2(t + \varepsilon) - F_0^{-1}(x - \varepsilon)))\right] ds + \int_0^{s_0} J\left(\frac{s}{2}\right) ds$$

kde

$$s_0 = F_0(2(t + \varepsilon) - x_0) + \varepsilon \vee 1.$$

Dále spočteme

$$\begin{aligned} \lim_{t \rightarrow \infty} \lambda(t; F_2) &= \int_{\varepsilon}^1 J\left(\frac{1}{2}(s + 1 - \varepsilon)\right) ds + \int_0^{\varepsilon} J\left(\frac{s}{2}\right) ds = \\ &= 2 \left(\int_{1/2}^{1-\varepsilon/2} J(s) ds - \int_{1-\varepsilon/2}^1 J(s) ds \right). \end{aligned}$$

Opět $b^-(\varepsilon)$ je konečné, pokud $\lim_{t \rightarrow \infty} \lambda(t; F_2) > 0$.
 Tedy i v tomto případě dostaneme pro bod selhání c podmínku

$$\int_{1/2}^{1-\varepsilon/2} J(s) ds = \int_{1-\varepsilon/2}^1 J(s) ds,$$

což je tvrzení věty 2.4.

2.5. REDESCENDNÍ M-ODHADY S OMEZENOU FUNKCÍ

Předpokládejme, že $\rho(\cdot)$ má minimum v 0, $\rho(0) = -1$ a že ρ je neklesající na obou stranách ($k + \infty$ a $k - \infty$) a $\lim_{x \rightarrow \infty} \rho(x) = 0$.

VĚTA 2.5

Položí-li

$$\sum_x \rho(x - T(X)) = -A,$$

pak (výběrový) bod selhání T v modelu ε -zmečištění je roven

$$\varepsilon(X, T) = \frac{n^*}{n + n^*},$$

kde n^* je přirozené číslo, vyhovující vztahu $[A] \leq n^* < [A] + 1$.

Když existují nějaké $c < \infty$ takové, že $\rho(x) = 0$ pro $x \geq c$, potom $n^* = [A]$.

2.6. REDESCENDNÍ M-ODHADY S NEOMEZENOU FUNKCÍ

Předpokládejme, že ρ je sudá, $\rho(0) = 0$ a ρ je neklesající na $(0, \infty)$.

Dále je

$$\lim_{x \rightarrow \infty} \rho(x) = +\infty$$

$$\lim_{x \rightarrow \infty} \frac{\rho(x)}{x} = 0.$$

Předpokládejme, že $\psi = \rho'$ je spojitá a že existují x_0 tak, že ψ je neklesající pro $0 < x < x_0$ a nerostoucí pro $x_0 < x < \infty$.

VĚTA 1.6

Za výše uvedených podmínek je bod selhání M-odhadu v modelu ε -zmečištění roven $\varepsilon^* = 1/2$.

Důkaz

Viz Huber (1984).

2.7. P-ODHADY

Odhad Pitmanova typu, neboli p-odhad polohy se definuje

$$T_p = \frac{\int \exp[-\sum \rho(x_i - \theta)] \cdot d\theta}{\int \exp[-\sum \rho(x_i - \theta)] d\theta},$$

pokud má výraz smysl.

VĚTA 2.7

Předpokládejme, že ρ je sudá a konvexní a $0 < \lim_{x \rightarrow \infty} \rho(x) \diamond x = c < \infty$.

Potom bod selhání P-odhadu je $\epsilon^* = 1/2$.

Důkaz

Viz Huber (1984).

2.8. PŘÍKLADY

1. Hodges - Lehmannův odhad

H-L odhad $T = \text{med} \left[(x_i + x_j)/2 \right]_{i>j}$ můžeme dostat také jako B-odhad s funkcí $J(t) = t - 1/2$.
Spočítejte jeho bod selhání.

a) pomocí věty 2.4

Hledáme řešení rovnice

$$1 - \delta/2 \int_{1/2}^1 (t-1/2) dt = \int_{1-\delta/2}^1 (t-1/2) dt.$$

Spočítejte, že δ musí splňovat rovnici

$$2\delta^2 - 4\delta + 1 = 0$$

a z ní plyne $\epsilon^* = 1 - \frac{\sqrt{2}}{2} \approx 0,239$

b) z definice bodu selhání

Připojíme-li k výběru n hodnot, odhad selže, bude-li

$$\binom{n}{2} < \frac{1}{2} \binom{n+n}{2}$$

odtud vypočítejte

$$n = \frac{1 - 2n + \sqrt{(2n)^2 - 2n + 1}}{2}$$

$$\epsilon^* = \frac{n}{n+n} = \frac{1/2 - n + \sqrt{(2n)^2 - 2n + 1/4}}{1/2 + \sqrt{(2n)^2 - 2n + 1/4}} = \frac{\sqrt{2} - 1}{\sqrt{2}} = 1 - \frac{\sqrt{2}}{2}$$

2. Výběroví průměr

Odhad selže už připojením jediného špatného porovnání.

$$\epsilon^* = \frac{1}{n+1}$$

3. g - úřisnolý průměr

Tj. zanedbáme g největších a nejmenších pozorování. Snadno spočítejte

$$\epsilon^* = \frac{g+1}{n+g+1}$$

4. medián

Pomocí věty 2.2 - ψ - zkontrolujeme, že $\epsilon^* = 1/2$

5. 6 - uřiznutý průměr

Pomocí věty 2.3 lze snadno ukázat, že $\xi = \xi$.

6. R-odhad s normálními vahami

Tj $J(t) = \phi^{-1}(t)$. Opět hledáme řešení rovnice

$$\int_{1/2}^{1-1/2\delta} \phi^{-1}(s) ds = \int_{1-\delta/2}^1 \phi^{-1}(s) ds.$$

Najprve použijeme substituci $s = \phi(x)$, potom $\frac{x^2}{2} = t$ a dojdeme k rovnici

$$\ln 2 - \frac{[\phi^{-1}(1 - 1/2)]^2}{2} = 0.$$

Dopočtáme a máme

$$\xi^2 = 2 (1 - \phi(\sqrt{\ln 4})) = 2 \phi(-\sqrt{\ln 4})$$

$$\xi^2 \approx 0,239$$

POUŽITÁ LITERATURA

- Donoho, D. L. and Huber, P. J. (1982). The notion of breakdown point. In: Festschrift in Honor of Erich Lehmann, Ed. by K. Doksum and J. L. Hodges, Westworth, Belmont, CA.
- Huber, P. J. (1981). Robust Statistics. Wiley, New York.
- Huber, P. J. (1984). Finite sample breakdown of M- and P-estimators. The Annals of Statistics, 1984, Vol. 12, No. 1, 119-126.